

buzgalma vezeti a könyvtárak és muzeumok nagy kulturjelentőségű ügyét, munkássága nyomán erős szellemi s erkölcsi újjászületést várhatunk.

—a.

Fadrusz emlékezete.

Fadrusz János halála után az E. M. E. ig. választmánya részvéttáviratot intézett a művész özvegyéhez, a ki azt meleghangú levélben köszönte meg.

A dicsőemlékű művész kegyeletét hirdető eme két levelet közöljük az alábbi sorokban.

1. Az E. M. E. részvéttára:

Igen tisztelt Nagyságos Asszonyunk!

Az a pótolhatatlan nagy veszteség, mely művészetünket, hazánkat és első sorban Nagyságodat érte, lánglelkű művésziünk oly korán bekövetkezett megdöbbentően gyászos elhunytá által — mélyen meghatotta az Erdélyi Múzeum-Egyletet is, annak az országrésznek fővárosában, melynek egyik legfőbb büszkesége, a halhatatlan művésznak örökszép alkotása — a Mátyás-szobor.

Ennek a mélyen érzett részvétnak adott kifejezést az Egyesület, midőn f. hó 4-én tartott ig. vál. ülésén a dicsőemlékű művész kegyeletos emlékezetét és kora elhunytá felett érzett mélységes fájdalmát jegyzőkönyvébe iktatta, és az elnökséget megbízta, hogy fájdalmas részvétét Nagyságod előtt is tolmácsolja.

Nagyságos Asszonyunk! Jól tudjuk bár, hogy a Gondviselés útjai kiszámíthatatlanok, s a szellemileg halhatatlanok is alá vetvék a természet örök törvényének, a múlandóságnak; de midőn a kérelhetetlen végzet e nagy veszteséget oly korán és kegyetlenül ránk mérte: vigasztalást nyújtani, kik magunk is vigasztalhatatlanok vagyunk, nem vagyunk képesek, csupán a fájdalomban kívánunk osztozni Nagyságoddal és kérjük a Mindenhatót, hogy adjon Nagyságodnak lelki és testi erőt annak a vallásos hitbe vetett bizodalommal elviselésére s az ő előttiink is drága, kedves emlékének (mely immár az egész nemzeté és történelemé), kegyelettel ápolására.

A halhatatlan nagy szellem emlékezete pedig legyen áldott és éljen közöttünk örökké.

Mély tisztelettel vagyunk

Kolozsvárt, 1903. nov. 6-án.

Szamosi János,
alelnök.

Szádeczky Lajos,
titkár.

2. Fadruszné válasza :

Mélyen tisztelt Uraim! A midőn a nekem legdrágábbat és mindene-
met, az én uramat elvesztettem, kegyetek is felkerestek vigasztalásukkal.

Nekem, a kinek már csak az én drága uram emlékezete maradt,
ha nem is szünteti meg fájdalmamat a meleg és igaz részvét, de enyhü-
lést ad, látván, hogy a kik férjemet ismerték, azok mind mind szer-
rették, becsülték őt, ragaszkodással voltak hozzá.

Tudom és hiszem, hogy az ő emléke műveiben tovább fog élni,
de jól esik szívemnek az is, hogy neki, mint embernek, emléke nem
fog a lelkekben elenyészni.

Ismételten köszönve kedves és szép vigasztaló sorait, melyeket
örök emlékül megőrzök és Isten áldását kérve mindnyájukra, vagyok
hálatalt szívvel

Budapest, 1903. nov. 14.

Fadrusz Jánosné.

Új könyvek.

Aischylos tragédiái. Fordította Csengeri János. Budapest, 1903.
Hornyánszky Viktor könyvnyomdája. 8-adr. XIII és 397 l.

Bodnár Zsigmond, A Csokonai vita. — A cseh-német egyez-
kedés alkalmából. — Mi a nemzeti érzés? — Mi a bölcsészet? —
A házasság társ. védelme. — A nemi perversitás. Budapest, 1904.
Eggenberger-féle könyvkereskedés. 8-adr. 98 l. Ára 1 kor. 20 fill.

Benkó Imre, Az ináresi Farkas-család története. Nagykörső,
1903. 8-adr. 77 l.

Csiki Kálmán, Tacitus fönmaradt összes művei. Az eredetiből
magyarra fordította, a szerző életrajzával s műveinek ismertetésével
bevezette, jegyzetekkel s magyarázatokkal ellátta. — II-ik kötet:
Történetek. Agricola élete. Germania. Beszélgetés a szónokokról.
Budapest, 1903. Lampel Róbert. 8-adr. 333 l.

Dr. Császár Ferencz, Verseghi Ferencz élete és művei. Buda-
pest, 1903. Magy. Tud. Akadémia kiad. 8-adr. VI és 384 l.

Dr. Cserép József, A határidőszámítás a rómaiaknál (Érteke-
zések a nyelv- és széptudományok köréből XVIII. köt. 6. szám).
Budapest 1903. Kiadja a M. Tud. Akadémia. 8-adr. 23 l. Ára 40 fill.

Debreczen és a szatmári béke. Adalékok Debreczennek a
Rákóczi-szabadságharcz korabeli történetéhez. A Komáromi-ház meg-
jelölése alkalmából kiadja a Csokonai kör. Debreczen sz. kir. város
könyvnyomdája, 1903. 8-adr. 32 l. Ára 20 fill.

Deák Ferencz beszédei. Összegyűjtötte Kónyi Manó. II. bőví-
tett kiadás 8-adr. Budapest, Franklin-társulat, 1903. *I. köt.* 1829—
1841. XV és 582 l. *II. köt.* 1842—1861. VIII és 643 l. *III. köt.*
1861—1866. IX és 802 l. *IV. köt.* 1866—1867. VIII és 518 l.